

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка**

Кафедра української мови і літератури

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету
іноземної та слов'янської
філології

_____ А.М.Коваленко
» _____ 2019 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
2.08 СТИЛЬОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В ЛІТЕРАТУРІ ХХ – ХХІ ст.**

галузь знань – 01 Освіта /Педагогіка
спеціальність – 014 Середня освіта (Українська мова і література)

освітньо-професійна програма – Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)

Мова навчання – українська

Погоджено науково-методичною
комісією факультету іноземної та
слов'янської філології
«30» серпня 2019 р.
Голова _____
Семенов О.М., д.пед.н., професор

Розробник: **Черниш Анна Євгеніївна**, кандидат філологічних наук,
ст. викладач кафедри української мови і літератури

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри
української мови і літератури
Протокол № 1 від «30» серпня 2019 р.

Завідувач кафедри

Семеног О.М., д.пед.н., професор

Рецензенти: Гарачковська О. О. – доктор філологічних наук, доцент

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Спеціальність 014 Середня освіта (Українська мова і література)	Обов'язкова	
		Рік підготовки:	
		1, 2-й	1, 2-й
Загальна кількість годин - 90	Додаткова спеціальність 014 Середня освіта (Мова і література (англійська)) Освітній рівень магістр 2 курс	Семестр	
		1-й	1-й
		Лекції	
		14 год.	4 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
		60 год.	80 год.
		Консультації:	
		2 год.	2 год.
Вид контролю: залік			

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Дисципліна «Стильові тенденції в українській літературі кінця ХХ – ХХІ ст.» є обов'язковою навчальною дисципліною циклу гуманітарних дисциплін. Викладається у магістратурі. Робоча програма передбачає системний процес засвоєння знань студентами у галузі української літератури ХХ-ХХІ ст. У програмі розглядаються питання теорії та практики історії української літератури означеного періоду. Програма в систематизованому вигляді визначає обсяг матеріалу, називає художні твори і джерела їх опублікування, подає навчальну та наукову літературу, містить списки джерел літератури.

Мета курсу полягає у вивченні стильових особливостей літературного процесу ХХ – ХХІ ст. в Україні.

Завдання навчальної дисципліни:

- навчитися здійснювати аналіз літературного процесу з урахуванням стильових домінант, єдності біографії письменника і його світогляду, художнього методу та значення творів;
- окреслити особливості розвитку української літератури кінця ХХ – ХХІ ст. відповідно до провідних напрямів і стилів;
- сформулювати наукове уявлення про модерний і постмодерний художній твір як особливий, самостійний феномен культурно-історичного й естетичного пізнання дійсності;
- обґрунтувати доцільність багатовекторної методології аналізу художнього твору з урахуванням мистецької свідомості, психології творчості, особливостей історичного, культурного й естетичного «обличчя» епохи.

Предмет навчальної дисципліни – літературний процес модерного і постмодерного періоду в історії української літератури.

Особливість переходу української літератури від модернізму до постмодернізму, стильові вектори розвитку української літератури на межі між

модернізмом і постмодернізмом, а також специфіка літературної напруги між двома окресленими в історії літературознавства напрямками й виформовує *унікальність* дисципліни «Стильові тенденції в українській літературі кінця XX – XXI ст.», що покликана зацентувати на особливостях формування стильових формантів, відмінних від загальноєвропейських та інших національних літератур, яким вдалося уникнути міжлітературної напруги, міжлітературних коливань і міжпоколінневих розривів у стильових засадах текстотворення. Сумщина, сусідуючи з іншими країнами, віддаленими від європейського осередку творення літератури, особливо потребує засвоєння відповідного культурного й літературного європейського простору зокрема. Запропонована для вивчення дисципліна «Стильові тенденції в українській літературі кінця XX – XXI ст.» сприяє інтеграції українського постмодерного дискурсу в загальноєвропейський та інонаціональний з метою виявити загальну тенденційність у сучасних літературних явищах і процесах, що й зумовлює *регіональну цінність* курсу.

2. Передумови для вивчення дисципліни

Дисципліна передбачає, що студент володіє базовими знаннями з «Історії української літератури XX ст.», а також розуміється в основах текстотворення та методах роботи з текстом постмодерного спрямування. Обов'язковою умовою успішного осягнення запропонованого курсу є вільне оперування науковою термінологією, засвоєною упродовж навчального процесу у вищій школі, а також вільне оперування техніками та методами дешифрування текстів, засвоєного з курсу «Теорія літератури».

3. Результати навчання за дисципліною

Провідними *методами навчання* є аналіз, синтез, узагальнення як базові методи роботи з новою інформацією, а також культурно-історичний та біографічний як фахові, зорієнтовані на отримання професійних навиків у роботі з літературознавчими явищами та процесами.

Методики та технології навчання: теоретико-інформаційні (усний виклад, бесіда, розповідь, пояснення, обговорення, дискусія, консультування, аудіовідеодемонстрація), практико-операційні (аналіз твору, гра з текстом тощо), пошуково-творчі (сократівська бесіда, творчий діалог, аналіз ситуацій), самостійна робота (складання тестів, тренінгів), контрольно-оцінювальні (виступ, тестування, контрольна робота).

Вивчення дисципліни «Український літературний процес кінця ХХ – початку ХІ ст. та його вивчення у школі» спрямоване на формування у магістрів передбачених освітньою програмою **компетентностей та знань й умінь:**

<p>Загальні компетентності (ЗК)</p>	<p>ЗК 1 ЗК 2 ЗК 3 ЗК 5 ЗК 7 ЗК 8</p>	<p>Знання та розуміння специфіки професії і предметної галузі, основних концепцій, базових філологічних понять.</p> <p>Здатність діяти на основі принципів професійної етики, дотримуватися правил академічної доброчесності.</p> <p>Здатність цінувати різноманітність та мультикультурність світу, керуватися у своїй діяльності сучасними принципами толерантності, діалогу і співпраці.</p> <p>Здатність здійснювати пошук, оброблення, аналіз, систематизацію, критичне осмислення інформації з різних джерел; навички використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.</p> <p>Здатність визначати, формулювати та розв'язувати складні професійно-педагогічні проблеми, які вимагають інтеграції знань та практичних умінь з різних наук.</p> <p>Здатність спілкуватися державною мовою, уміння правильно, логічно, ясно будувати своє усне та писемне мовлення.</p>
<p>Фахові компетентності спеціальності (ФК)</p>	<p>ПК-1 ПК-2 ПК-3</p>	<p>Здатність самостійно опанувати новізнання за спеціальністю, вільне володіння науковим інструментарієм у галузі філологічної та методичної науки для використання у професійній діяльності.</p> <p>Здатність осмислювати мистецтво слова як систему, розуміти еволюційний шлях розвитку</p>

		української мови та мовознавства, української / світової літератури та літературознавства. Здатність до формування індивідуального ораторського стилю; уміння чітко і зрозуміло висловлювати думку, використовуючи знання законів техніки мовлення; вести розгорнутий академічний монолог/діалог із фахової проблематики (лекція, доповідь, виступ, огляд, промова тощо), володіти полемічним мистецтвом.
--	--	--

Знання	ПРЗ 1 ПРЗ 5 ПРЗ7 ПРЗ10	<p>Розуміння шляхів інноваційного розвитку системи вищої освіти України в умовах реформаційних перетворень. Поглиблені знання теорії літератури, стильових тенденцій в літературі ХХ-ХХІ століття, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none"> - основні тенденції розвитку художньо-літературного дискурсу української літератури кінця ХХ – початку ХХІ ст. з позицій провідних літературних напрямів, стилів, течій; - теоретико-практичний базис в аналізі художнього твору відповідно до культурно-історичної епохи і фундаментальних культурних і літературних формацій; - поглиблені знання з української літератури кінця ХХ – початку ХХІ ст., враховуючи передовий досвід роботи закордонних і вітчизняних науковців з творами української літератури аналізованого періоду; - підбирати максимально влучну техніку аналізу з урахуванням жанрової і видородової специфіки художнього твору; - визначати специфіку, риси та генологічну природу художнього твору відповідно до культурно-історичного періоду, а також враховуючи біографічний контекст автора твору. <p>Базові уявлення про сучасні методи і методологію наукових досліджень у</p>
---------------	---	--

		<p>галузі філології та методики української мови та літератури.</p> <p>Знання сучасних методик і технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних для успішного, ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості наукових досліджень.</p>
Уміння	<p>ПРУ 1 ПРУ 2 ПРУ 3 ПРУ 4 ПРУ 8</p>	<p>Володіє науковим інструментарієм у галузі філології, проблемно-пошуковими методами для проведення досліджень у галузі філології та методики української літератури.</p> <p>Уміє застосовувати раціональні прийоми пошуку, відбору і використання фахової інформації з різних джерел, у т.ч. цифрових для розв'язання проблем професійної (освітньої та наукової) діяльності.</p> <p>Уміє аналізувати, порівнювати, критично осмислювати науково-методичну та загальнонаукову інформацію; пропонує шляхи вирішення досліджуваної проблеми, аргументуючи власну позицію.</p> <p>Здатний діяти на основі принципів професійної етики, дотримуватися правил академічної доброчесності.</p> <p>Бере участь в різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії).</p>
Комунікація	ПРК 3	<p>Здатність до навчання упродовж життя і вдосконалення з високим рівнем автономності набутої під час навчання кваліфікації.</p>

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Методи оцінювання.

Оцінювання навчальних досягнень студентів здійснюється за системою ЄКТС та національною шкалою оцінювання. Накопичувальна бально-рейтингова система передбачає оцінювання компетентностей, передбачених освітньо-професійною програмою, за всі види аудиторної та поза аудиторної навчальної діяльності: виступ (виступ на занятті, доповідь, промова на наукових семінарах, конференціях, під час виховних і профорієнтаційних заходів тощо), дискусія, тестування, контрольна робота, поточний і підсумковий контроль.

Кількість балів за всі види навчальної діяльності	Критерії оцінювання навчальних досягнень магістрантів
90-100	Студент володіє знаннями про умови розвитку української літератури і літературної критики; виявляє ознаки культурного напрямку й течій; з'ясовує засадничі культурологічні й філософські, а також естетичні засади літератури кінця ХХ – ХХІ ст.; орієнтується в загальних тенденціях неомодерного, неоміфологічного, рустикального (традиційного) та ін. видів письма; характеризує творчий доробок письменника в контексті українського та світового літературного процесу кінця ХХ – ХХІ ст.; пов'язує основні дати життя письменника з його творчістю, виявляючи взаємозумовленість, взаємовпливи; узагальнює, самостійно формулює висновки до тем, передбачених програмою ВНЗ; кваліфіковано аналізує факти літературного процесу кінця ХХ ст. і початку ХХІ ст. і художні тексти, рекомендовані програмою ВНЗ; кваліфіковано залучає теоретичні знання у процесі самопідготовки, а також на практичних заняттях та під час написання контрольних, самостійних письмових робіт.
82-89	Студент володіє належними теоретичними знаннями про літературний процес та його учасників, проте допускає незначні неточності у визначенні особливостей стильової манери письменників а аналізі художніх творів; самостійно висловлює думки, аргументує наукові підходи й припущення до аналізу творів, проте поглибленого

	розуміння твору може не відбутися.
74-81	Студент добре обізнаний із текстами творів, рекомендованих програмою ВНЗ; уміє порівнювати, узагальнювати, аналізувати, ілюструвати свої думки конкретними прикладами з художніх текстів, проте аргументація може виявитися недостатньою.
64-73	Набуті теоретичні знання мають системний характер, проте студент не вміє залучати їх на практиці; поверхово розуміє зміст ключових понять; важко висловлює ключові тези з художніх і наукових джерел; припускає суттєві помилки в аналізі художніх творів; не може визначити засадничі тези рекомендованих програмою літературно-критичних праць.
60-63	Набуті теоретичні й практичні знання не відображають системного розуміння літератури кінця ХХ – ХХІ ст.; в усних відповідях допускає суттєві помилки й неточності; не розуміє змісту ключових понять; текстуально не ознайомлений із багатьма художніми творами, плутає фабулу й сюжет як ключові змістові елементи; не може визначити засадничі тези рекомендованих програмою літературно-критичних праць.
35-59	Студент не володіє текстуальною інформацією більшості художніх текстів українських письменників, має поверхові знання про літературний процес кінця ХХ – ХХІ ст., не може визначити особливостей творчої манери митця, не вміє аргументувати свої думки.
1-34	Студент не відвідував лекційні і практичні заняття.

Розподіл балів

Поточний контроль										Разом	Сума
Розділ 1			Розділ 2			Розділ 3					
Т. 1	Т.2	Т. 3	Т.4	Т.5	Т. 6	Т.7	Т.8	Т.9	Т.10		
10 б.	10 б.		10 б.	10 б.		10 б.	10 б.	10 б.			
Контроль самостійної роботи											
	10 б.			10 б.				10 б.			

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	
60 - 63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з дисципліни «Український літературний процес кінця XX – початку XXI ст. та його вивчення у школі» є робота на практичних заняттях із застосуванням поглибленого аналізу тексту, мультимедійні презентації результатів виконаних завдань та досліджень із курсу.

6. Програма навчальної дисципліни

Розділ 1. Специфіка української літератури кінця XX ст.

Тема. Українська поезія кінця XX ст.: імена, тенденції, стилі.

Соціокультурні умови розвитку поезії кінця XX ст. Період стагнації в українській літературі. Поняття покоління «національної депресії» (В. Даниленко). Тенденції розвитку української поезії. Сильові вектори художнього опрацювання дійсності.

Тема. Проблемно-тематичний діапазон української літератури початку XXI ст.

Особливості розвитку української літератури початку XXI ст. Специфіка української белетристики. Література fiction. Література non-fiction: жанрово-стильові характеристики.

Тема. Актуальні проблеми української літератури кінця XX – початку XXI ст.

Літературознавча напруга між модернізмом і постмодернізмом. Жанрова гнучкість та стильова різновекторність творів українського постмодернізму. Альтернативна проза як початки актуалізації метамодерного дискурсу в Україні.

Тема. Жанрово-стильові особливості української прози кінця ХХ ст.

Умови розвитку української прози кінця ХХ ст. Українська романістика кінця ХХ ст. (В. Медвідь, Є. Пашковський, Ю. Андрухович, О. Ульяненко, О. Забужко, Ю. Винничук, Г. Пагутяк, М. Слабошпицький та ін.). Житомирська і галицька школи письменників.

Тема. Деструкція особистості й проблеми людської моралі в українській літературі кінця ХХ – початку ХХІ ст.

Типологія нового героя в українській літературі ХХІ ст. Особливості маніакально-депресивного психозу героя у повісті О. Жупанського «Лахмітник». Збірка «Побутовий сатанізм» О. Жупанського: деморалізація людини у контексті сучасних соціокультурних реалій. Роман Олеся Ульяненка «Сталінка»: апокаліпсис цінностей і моралі. Образи соціопатів, психопатів, збоченців і злочинців у романі Олеся Ульяненка «Квіти Содому». «Квіти Содому» як роман-застереження для майбутнього України.

Тема. Постмодернізм в українській літературі: періоди, постаті, ознаки.

Постмодернізм у філософії. Витоки літературного постмодернізму у Європі та Україні. Літературна дискусія навколо українського постмодернізму в Україні кінця ХХ ст. Риси літературного постмодернізму.

Тема. Експериментальна українська п'єса початку ХХІ ст.

Українська драма початку ХХІ ст.: візії постмодернізму. Експериментальний театр Павла Ар'є. П'єса «На початку і наприкінці часів»: проблема відчуження й знелюднення. Драма Павла Ар'є «Слава героям»: травма ідеологічного протистояння. Моральна, духовна та естетична криза сучасного театру у п'єсі Павла Ар'є «Людина у підвішеному стані».

Драматургія Леся Подерев'янського. «Павлік Морозов» / «П'ять хвилин на роздуми» / «Кацапи» / «Колгоспники» / «Гамлет» (на вибір).

Тема. Письменники-осібники в українській літературі.

Мистецькі іпостасі М. Дочинця. Особливості проблемно-тематичного діапазону. Риси ідіостилу митця. Роман «Вічник», «Криничар» як відображення унікальної картини світу українця. Літературна постать Я. Мельника у контексті української літератури кінця ХХ – початку ХХІ ст. Поєднання реального й ірреального у збірці новел «Чому я не втомлююся жити?». Психологічна сюрреальність збірки. Апокаліптичні, футуристичні, урбаністичні, містичні візії у романі Я. Мельника «Далекий простір». Експерименти з архітектонікою тексту (на прикладі романів Я. Мельника «Далекий простір», «Маша, або Постфашизм»). Романи Г. Пагутяк «Господар» і «Слуга з Добромиля»: філософсько-екзистенційні риси прозопису. Неоміфологізм як стильова домінанта романів «Зачаровані музиканти», «Господар».

7.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. Специфіка української літератури кінця ХХ ст.

Тема. Українська поезія кінця ХХ ст.: імена, тенденції, стилі

Соціокультурні умови розвитку поезії кінця ХХ ст. Період стагнації в українській літературі. Поняття покоління «національної депресії» (В. Даниленко). Тенденції розвитку української поезії. Стильові вектори художнього опрацювання дійсності. Поділ української літератури за поколіннєвим принципом. Співіснування поетів різних генерацій: від шістдесятників до представників після двотисячних років. Національні архетипи, тлумачення елементів суб'єктивного світовідчуття із застосуванням фрейдівського психоаналізу, занурення в ірреальні прояви дійсності як ключові вектори розвитку української поезії після 90-х років ХХ ст. (Ростислав Мельників, Роман Скиба).

Тема. Жанрово-стильові особливості української прози кінця ХХ ст.

Умови розвитку української прози кінця ХХ ст. Українська романістика кінця ХХ ст. (В. Медвідь, Є. Пашковський, Ю. Андрухович, О. Уляненко, О. Забужко, Ю. Винничук, Г. Пагутяк, М. Слабошпицький та ін.). Житомирська і галицька школи письменників. Поява табуйованих і нерепрезентативних тем. Нові мистецькі практики: формула «персонажного автора», літературний акціонізм, шизоаналіз, симуляціонізм, постколоніальна практика читання. Класифікація актуальної української літератури (В. Єшкілев). ТР (тестаментально-рустикальний), тобто традиційний, ПМ (постмодерний), НМ (неомодерний) дискурси. Поділ вісімдесятників-дев'яностиків (Н. Зборовська) на «карнавальну» («Бу-Ба-Бу») й «міфологічну» (В. Медвідь, Є. Пашковський, О. Уляненко) тенденції.

Розділ 2. Український постмодернізм

Тема. Постмодернізм в українській літературі: періоди, постаті, ознаки Постмодернізм як культурософське явище. Дискусія навколо українського постмодернізму. Специфіка літературного процесу від 90-х рр. ХХ ст. до сьогодні: літературні класифікації, імена, тенденції. Риси літературного постмодернізму. Дискусія навколо українського постмодернізму, означення його естетичних основ і культурних цінностей. Нестабільність і розладнаність місцевої дійсності як засновки до появи українського постмодернізму.

Тема. Проблемно-тематичний діапазон української літератури початку ХХІ ст.

Літературознавча напруга між модернізмом і постмодернізмом. Жанрова гнучкість та стильова різновекторність творів українського постмодернізму. Альтернативна проза як початки актуалізації мета модерного дискурсу в Україні. Зародження нових індивідуальних творчих

стратегії, адаптованих до естетичних і соціокультурних реалій. Поява табуєваних і нерепрезентативних тем, нові мистецькі практики оприявлення: формула «персонажного автора», літературний акціонізм, шизоаналіз, симуляціонізм, постколоніальна практика читання. Складові постмодерної літератури: неонародництво, неомодернізм, постмодернізм, феміністична література, неоавангард. Геокультурні парадигми, культурницькі ідеології, різні художні практики (за Т. Гундоровою). Співіснування поетів різних генерацій.

Розділ 3. Постмодерний дискурс української літератури

Тема. Тенденції розвитку української драми періоду незалежної України

Культурно-історичний контекст формування новітньої драми. Українська драма початку XXI ст.: візії постмодернізму. Експериментальний театр Павла Ар'є. Ідейно-психологічний і зображально-стильовий діапазон сучасної драматургії. Я. Верещак, Б. Стельмах, В. Босович, А. Крим, В. Канівець. «Глибока системна криза» (Ю. Іздрик, А. Липківська) української драматургії 90-х років XX ст. Портрет людини перехідного періоду, психологічні й психічні проблеми враженої посттоталітарною травмою людини. Прикмети сучасної п'єси: пригальмована подієвість, відмова від моралізаторства й повчання, відкритий фінал, ускладнена хронотопіка, психологічна напруга. Павло Ар'є, Олександр Вітер, Олександр Ірванець, Анатолій Крим, Ігор Липовський, Н. Неждана, О. Погребінська, Л. Паріс, К. Демчук, І. Коваль, А. Багряна, С. Новицька, Н. Симчич, С. Майданська, Н. Уварова, Г. Легка та ін.

Тема. Актуальні проблеми української літератури кінця XX – початку XXI ст.

Літературознавча напруга між модернізмом і постмодернізмом. Жанрова гнучкість та стильова різновекторність творів українського

постмодернізму. Альтернативна проза як початки актуалізації мета модерного дискурсу в Україні. Актуальні проблеми в українському літературознавстві наповну розгорнулися у творах української літератури лише з розпадом СРСР: центр – периферія; основний – маргінальний; свій – чужий/інший; інтелектуалізм, елітарність – масовість; колоніальний – постколоніальний/посттоталітарний; гендерна стратифікація: Чоловіче-Жіноче-Андрогінне; структурованість-деструктурованість різних текстових рівнів; мононаратив-метанаратив.

7.2. Структура та обсяг навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
		Лекції	Практ.	Лабор.	Конс.	Самост.р		Лекції	Практ.	Лабор.	Конс.	Самост. робота
РОЗДІЛ 1. Специфіка української літератури кінця ХХ ст.												
Тема 1. Українська поезія кінця ХХ ст.: імена, тенденції, стилі		2	2			6			2			12
Тема 2. Жанрово-стильові особливості української прози кінця ХХ ст.		2	2			12						12
Тема 3. Письменники-осібники в українській літературі				2		6		2				12
РОЗДІЛ 2. Український постмодернізм												
Тема 1. Постмодернізм в українській літературі: періоди, постаті, ознаки		2				6		2				12

Тема 2. Проблемно-тематичний діапазон української літератури початку ХХІ ст.		2	4			6					2	
Тема 3. Деструкція особистості й проблеми людської моралі в українській літературі кінця ХХ – початку ХХІ ст.		2	2			4						12
РОЗДІЛ 3. Постмодерний дискурс української літератури												
Тема 1. Тенденції розвитку української драми періоду незалежної України		2				4						12
Тема 2. Актуальні проблеми української літератури кінця ХХ – початку ХХІ ст.		2	4			6			2			8
Усього годин		14	14	2		60		4	4		2	80

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Українська поезія кінця ХХ ст.: імена, тенденції, стилі	2	2
2	Проблемно-тематичний діапазон української літератури початку ХХІ ст.	4	
3	Актуальні проблеми української літератури кінця ХХ – початку ХХІ ст.	4	2
4	Жанрово-стильові особливості української прози кінця ХХ ст.	2	
5	Деструкція особистості й проблеми людської моралі в українській літературі кінця ХХ – початку ХХІ ст.	2	
Разом		14	4

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні

1. Вірченко Т. Художній конфлікт в українській драматургії 1990-2010-х років: дискурс, еволюція, типологія. Кривий Ріг: Видавничий дім, 2012.
1. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. К. : Критика, 2005.
2. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми: статті та есеї. К. : Грані-Т, 2013.
3. Демська-Будзуляк Л. Справжнє обличчя літературного покоління дев'яностих – спроба ідентифікації. *Кур'єрКривбасу*. 2002. № 149.
4. Зборовська Н. Код української літератури: Проект психоісторії новітньої української літератури. К. : Академвидав, 2006.
5. Зборовська Н. Сучасна масова література в Україні як загальнокультурна проблема. *Слово і Час*. 2007. № 6. С. 3-8.

6. Лавринович Л. Сучасний український постмодернізм – напрям? стиль? метод? *Слово і Час*. 2001. № 1. С. 39–46.
7. Павлишин М. Українська культура з погляду постмодернізму. *Канон таїконостас*. Київ: Час, 1997.
8. Поліщук Я. Ревізії пам'яті: літературна критика. Луцьк: ПВД «Твердиня», 2011.
9. Процюк С. Лицарі стилосу та кав'ярень: Есе про дев'яностників. К, 1996.
10. Сучасна українська белетристика: координати «Коронації слова» / за заг. ред. С. В. Підопригори. Миколаїв: Іліон, 2014.
11. Філоненко С. Масова література в Україні: дискурс/гендер/жанр. Донецьк: Ландон – XXI, 2011.
12. Харчук Р. Сучасна українська проза. Постмодерний період: Навчальний посібник. Київ: ВЦ «Академія», 2008.
13. Черниш А. Жанрово-стильові особливості роману-біографії утворчості Михайла Слабошпицького. Суми: Мрія-1, 2015.
14. Яковська М. У дзеркалі слова: Есеї про сучасну українську літературу. Львів: Каменярь, 2005.

Додаткові

1. Баран Є. Літературна ситуація 1999-го: час езуїтів. *Слово і Час*. 1999. № 3.
2. Баран Є. Обрії літературного 2000-го. *Кур'єр Кривбасу*. 1999. № 118.
3. Білоцерківець Н. «Бу-Ба-Бу» та ін. Український літературний неоавангард: портрет одного року. *Слово і Час*. 1991. № 1.
4. Бондар-Терещенко І. Апорія постмодерну. *Слово і Час*. 1999. № 3.
5. Денисова Т. Феномен постмодернізму: контури й орієнтири. *Слово і Час*. 1995. № 2.
6. Ільницький О. Трансплантація постмодернізму: сумніви одного читача. *Сучасність*. 1995. № 10.
7. Квіт С. У межах, поза межами й на межі. *Слово і Час*. 1999. № 3.

8. Павлишин М. Українська культура з погляду постмодернізму. *Сучасність*. 1992. № 5.
9. Павлишин М. Застереження як жанр. *Сучасність*. 1995. №10.
10. Пахльовська О. Українська культура у вимірі «пост»: посткомунізм, постмодернізм, пост авангардизм. *Сучасність*. 2003. № 10.
11. Семків Р. Постмодернізм та іронія (типологізація нетипового). *Слово і Час*. 2000. № 6.
12. Сиваченко Г. Зрушення кордонів: пост соціалізм чи постмодернізм? / *Слово і Час*. 1991. № 12.
13. Фізер І. Постмодернізм: post/ante/modo. *Сучасність*. 1998. № 11.

Наукові праці розробника робочої програми Черниш А. Є.:

1. Черниш А. Психотип митця у романах-біографіях М. Слабошпицького. *Літератури світу: поетика, ментальність і духовність*. Кривий Ріг: ДВНЗ «Криворізький національний університет», 2014. С. 170-181.
2. Черниш А. Специфіка хронотопу у романі-біографії М. Слабошпицького «Марія Башкирцева (Життя за гороскопом)». *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Серія: Філологічні науки*, 2014. № 28. С. 154-158.
3. Черниш А. Модус художніх біографій М. Слабошпицького. *Питання літературознавства: науковий збірник* / гол. Ред. О. В. Червінська. Чернівці: Чернівецький нац. Ун-т, 2014. Вип. 87. 416 с.
4. Черниш А. Дискурс національної ідентичності у творах Ю. Андруховича (за романами «Рекреації», «Московіада», «Перверзія»). *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. Миколаїв: МНУ імені В. О. Сухомлинського, 2015. № 2. С. 304-308.
5. Черниш А. Особливості жанрової дифузії в постмодерному тексті. *Науковий вісник Східнослов'янського національного університету імені Лесі Українки*. Луцьк, 2015. № 8. С. 143-146.

6. Черниш А. Повість Ярослава Мельника «Чому я не втомлююся жити?»: криза тілесної і соціальної ідентичностей. *Літературний процес: методологія, імена, тенденції*. Київ: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2016. № 7. С. 57-60.
7. Черниш А. Мотив ескапізму у хронотопному дискурсі роману О. Жупанського «Лахмітник». *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [редактори-упорядники В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря]. Дрогобич : Посвіт, 2016. Вип. 15. С. 251-257.
8. Черниш А. Трансмісія батьківської травми у психології дітей (за романом С. Процюка «Інфекція»). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. – 2016. – Вип. 24. – С. 75-77.
9. Черниш А. Деструктивні форми рецепції посттоталітарного дискурсу в романі С. Процюка «Інфекція». *Філологічні трактати*. 2017. Т. 9. № 2. С. 164-170.
10. Черниш А. Складові психологічної травми героїні роману С. Процюка «Руйнування ляльки». *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства*. 2018 . Вип. 23. С. 324-330.
11. Черниш А. Ключові деструкти у психоідентичності героїв роману С. Процюка «Руйнування ляльки». *Філологічні трактати*. Літературознавство. № 4. Том 10. 2018. С. 117-125.
12. Черниш А. Нонконформізм як вияв національного осердя у героїв роману С. Процюка «Травам не можна помирати». *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. 2018. № 37. Том 1. С. 79-82.
13. Черниш А. Художнє осмислення травматичного досвіду у романах С. Процюка. *Science and Education a New Dimension. Philology*. VII (58). Issue. 194. 2019. Apr.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

1. Конспекти лекцій.
2. Плани практичних занять.
3. Методичні рекомендації до самостійної роботи студентів.
4. Контрольні завдання для проведення проміжного контролю.